

Навіщо дідусь дав
Гейджу порожню
пляшечку?

Маленька пляшечка ТИШІ

Рей Голдруп

Грунтується на справжніх подіях

*“Зоставляю вам мир, мир Свій
вам даю!” (Іван 14:27).*

Гейдж пильно дивився на порожню стару пляшечку і крутив її у руках. Вона була маленька, з матового зеленого скла і закоркована. Дідусь Рассел дав йому її після хрищення.

“Що це?—запитав Гейдж.— Я бачу, що це пляшечка, але в ній нічого немає”.

“О ні, вона повна”,—сказав дідусь.

Гейдж потрусив пляшечку. “На мій погляд, вона порожня”.

Дідусь засміявся. Він відкоркував маленьку пляшечку і підніс її Гейджу до вуха. “Чи ти чуєш?”—прошепотів він.

“Що я маю почути?”—прошепотів Гейдж у відповідь.

Дідусь усміхнувся. “Тишу”,—сказав він. Потім він знову закоркував пляшечку. “У сьогоденному світі досить важко знайти тишу. Вона—як ліки, і кожна краплина така ж дорогоцінна, як золото”.

Гейдж подякував і поніс дивний дідусевий подарунок додому.

Але він не дуже про нього згадував.

Через кілька тижнів помер дядько Гейджа—Вінс. Після похорону багато родичів зібралося у вітальні дому, де жив Гейдж, щоб поспілкуватися. Гейдж непомітно пішов у свою кімнату й зачинив двері. Він міг чути приглушені голоси своїх батьків та родичів, що линули знизу.

Гейдж побачив стару зелену пляшечку, яка стояла на столі, і взяв її. Він покрутив її у руках. Дідусь сказав, що тиша подібна

до ліків. Гейджу треба було знайти спокій і втішення після похорону дядька Вінса.

Гейдж відкоркував пляшечку і перевернув над головою, уявляючи, що на нього проливається тиша. Він знав, що пляшечка в дійсності не була сповнена тишею. Але він знав, що йому потрібен час наодинці, щоб відчутися ближче до Бога.

Він відчув, як на очі навертаються сльози. Дядько Вінса

більше не буде—ні смішних жартів, ні борюкань з ним. Гейдж так сумував за ним, що защеміло в серці.

Потім у тиші Гейдж відчув, як у серці наростає тепло і біль полегшується. Він згадав, що дядько Вінс не пішов назавжди; він просто перейшов у інший світ. Завдяки Ісусу Христу і плану спасіння кожен житиме повік. Гейдж знав, що колись знову побачить дядька Вінса.

Тримаючи пляшечку в руках, Гейдж відчув внутрішній спокій. Він знав, що це завдяки Святому Духу, а не пляшечці. Пляшечка просто нагадала йому, що треба заспокоїтися, аби відчувати Святого Духа. Він закоркував пляшечку і сів.

Потім він повернувся до вітальні, щоб бути із сім'єю. Він міг зберігати в собі мир і втіху від Святого Духа навіть поза своєю тихою кімнатою. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ІЛЮСТРАЦІЯ БЕККИ ФЕЛБЕРГ